

litiken“ med den højtærede Konseilspræsident og alle disse smaa Træk, der vise, at han er en virkelig demokratisk Mand. Bagved ligger den Tanke, hvor det egentlig er vidunderligt, at en demokratisk Mand kan opføre sig som andre fornuftige Mennesker! Vi kende noget af det samme fra Reformpartiet. Vi have ogsaa faaet en Masse af Sagn om det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), ogsaa om ham begyndte der at danne sig Myter. Jeg vil advare mod at begynde at forgude den højtærede Konseilspræsident og saa spolere ham; det vil jeg forfarødeligt nødig have; det vilde gøre mig ondt. Derfor vil jeg advare Ministeriet mod at komme for langt ud ad den Bane.

Jeg ser ogsaa, at man blandt de Radikale er begyndt med, at man ikke maa kritisere dem for stærkt; jeg ser, at den radikale Presse er vred paa Reformpartiets Ordførere. Naturligvis var han drilagtig og ikke helt elskværdig; men i Formen var hans Tale ikke værre end saa mange Taler fra radikal Side, heller ikke værre end Taler, jeg har holdt. Det er i hvert Fald ikke værd at forarges over det. Det ærede Ministerium og den radikale Presse maa ikke blive forargede over det, naar de Herrer ere Ministre. Hvad tro de, de sidde der for? Er det for at blive rost for alle deres Gerninger?

Der er kun eet Punkt, hvor jeg maa tage en Smule Afstand fra den ærede Ordfører. Det er i Spørgsmaalet om den højtærede Landbrugsminister. Jeg vil ærligt sige, at det selvfølgelig er uheldigt, at Ministeren ikke, da han fik Nummerfortegnelsen, var klar over, at det ikke var det samme som et Modtagelsesbevis, og navnlig var det uheldigt, at han ikke gik hen og spurgte sig for. Men jeg vil være ganske ærlig. Jeg tror, at enhver Mand, der ikke er Jurist, vilde lade sig imponere af dette Nummerbevis; jeg personlig vilde have gjort det. Jeg har talt med en af Universitetets juridiske Professorer, og han sagde ogsaa, at han i det givne Tilfælde vilde have ladet sig imponere af det; paa det Punkt maa jeg altsaa frikende Landbrugsministeren, men der er et Punkt, hvor jeg ikke kan frikende den højtærede Landbrugsminister. Det var Ministerens Stilling i 1908; den var saare taabelig og saare urigtig (*Afbrydelse*: Hvad gjorde han da?). Han støttede Alberti.

Ministeriet Zahle vil formentlig leve længere, end det fortjener. Jeg ønsker, som sagt, at sige paa „de 6“s Vegne, at vi have været Aarsag til det Ministerskifte, som

blev Forudsætningen for de Herrer Eksistens, altsaa den ufrivillige Aarsag til de Herrer Ministerhøjhed, og vi skulle tage Konsekvensen deraf. Vi ville dem intet ondt, gentager jeg, vi frygte dem ikke, og hvor de ville det rigtige, faa de vor Velsignelse, den skal følge efter som Amen i Kirken. Men hvor de gøre noget galt, ville vi have Ret til at kritisere. Men Oppositionen fra vor Side bliver ganske loyal. Hvis Ministeriet f. Eks. vil prøve paa at løse Spørgsmaal som Grundlovsændringen, skal der fra vor Side ikke blive gjort dem andet end den rent saglige Opposition, som vil blive ganske nødvendig, i Fald vore og deres Synspunkter begynde at divergere. Jeg tror, Ministeriet faar Lov til at leve længe, og jeg er ikke sikker paa, at vi faa Valg straks. Hvis man spørger „de 14“, er jeg ikke sikker paa, at de ønske Valg i dette Øjeblik, det antager jeg i alt Fald ikke. Hvad Reformpartiet angaar, kan jeg heller ikke tro, de ere ivrige for et Valg, og hvad endelig de Moderate angaar, ved jeg ganske godt, at de ere uvillig stemte mod dette Ministerium, men jeg ved ogsaa, at de hade Reformpartiet ganske ærligt og aabent, og trods dette støtte de dem af alle Kræfter. Deres Had har den Ejendommelighed, at det altid vender indad og fortærer dem selv, det vender ikke udad, og netop fordi det ikke gør det, gaar jeg ud fra, at det ikke vil skade dette Ministerium. Det er altsaa mit Haab, at dette Ministerium maa leve og leve Valget over, og at det maa gaa frem i den Konservatisme, som er naturlig for enhver Regering. Det er ogsaa mit Haab, at dette at være Minister maa for de Herrer være, som det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), den højtærede tidligere Konseilspræsident, sagde, som en Art Hebron, en Art Opdragelsesanstalt for forsømte Børn. Jeg kan godt gaa ind i den Tankegang. Det er mit Haab, at den Opdragelse, de Herrer faa ved at være Ministre, maa blive saa god og grundig, at selv om vi faa Ministre, hvis politiske Synspunkter vi ikke dele, vi i hvert Fald maa faa Ministre, der forstaa deres Embede. Mere forlange vi ærlig talt ikke af et Ministerium, heller ikke af det nuværende.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Enevold Sørensen: Det ærede Medlem, der nu naaede til Ende med sit